

◆ P o e z i y a

Nizaməddin ŞƏMSİZADƏ

YAŞAYIRAM...?!

Yaşayıram, arabada,
Dünya adlı xarabada,
əllərimi ayaq edib,
bədənimə dayaq edib,
guya ömür sürürəm.
Gözlərim toranlıqdı
Həyatım qaranlıqdı.
Ağrılarım - doğmalarım
Dözə-dözə dincəlirəm,
Bir ayaq üstə dururam.
Xəyallardan ev qururam.

DÜNYANIN MİLYON YAŞI VAR

Dünyanın milyon yaşı var
Haqqı, nahaqqı göstərən tərəzisi, daşı var.
Əbədini ötəridən ayıran
yaddaşı var.
Dünyanın milyon yaşı var.
Zəlzələsi, vulkanı, çiçəyi var,
daşı var...
Müqəddəs bir "Quran"ı,
Allahı,
Sevgiləri, göz yaşı var.
Dünyanın üzərində insan adlı zər-qaşı var.
Ey pul yığan, sərvət yığan,
Millət söküb, dövlət yığan.

Kreslodan bərk yapışıb
 Duran adam.
 Yaman adam, yalan adam.
 Adamlara pislik edən
 Duman adam, tüstü adam.
 Bəstə adam,
 İçi çürük, xəstə adam.
 Yastı adam, usta adam.
 Dünyanın milyon yaşı var.
 Ölümü var, başdaşı var.
 Yadda saxla:
 Hərdən ağla.
 Nəfsini yığ, özünü saxla.

GETDİ

Qoy sənə söyləyim, aşiq Əhliman,
 Dünyanın dördünü saz aldı getdi.
 Simlərin üstündə yanan barmaqclar
 Payız çiçəyitək sozaldı getdi.

Sevgilərin dəmi qəfil azaldı.
 Üzə qırıq düşdü, saqqal ağardı.
 Xatirəyə döndü o ehtiraslar,
 Atəşin yerində bir az kül qaldı.

Dəbdəbədən, bər-bəzəkədən uzağam,
 Bilirəm ki, bu dünyada qonağam.
 Yaşım artıb qocalığa çatanda,
 Sanıram ki, bir balaca uşağam.

* * *

İlin sonu
 Qardan donu.

Kəsilməş ayağım
 qaranquş kimi
 Kədərli-kədərli
 uçur səmada.

Nazlı mələk kimi
 ağappaq bulud
 Yənə nə çökmüsən.
 Xəyallarına
 Ölüm götürmüşən.
 İndi bilirəm
 Barı rəhm eyle
 Uşaqlarıma.

YANDIRIR MƏNİ

Yalançı gülüşlər, saxta baxışlar.
 Buludsuz göylərdən yağan yağışlar
 Yaltaqlıq uğrunda gedən yaşılar
 Təpəmdən od vurub yandırır məni.

Ərli qadınların gülən gözləri.
 Ahəstə deyilmiş, nəmli sözləri.
 Qonşunun çəpərdən baxan qızları
 Təpəmdən od vurub yandırır məni.

GETDİN

Sevirəm deməyə imkan olmadı.
 İsti baxışlarla öpdüm gözündən.
 Payız yarpağıtək qopdu ürəyim
 Ötəri dediyim vida sözündən.

Bir daha mən səni görməyəcəyəm.
 Yollara düşəcək həsrət gözlərim.
 Qəlbim qəm içində yanıb qovrulur.
 Ağzımda dolayış adı sözlərim.

Məni xəyallara tapşırıb getdin.
 İndi xatirələr ormanındayam.
 Sən bu dünyadan çıxıb gətəsən də,
 İnan ki, həmişə mən yanırdayam.

XİTAB

Dünyanın hər üzün görüb gəlmişəm.
 Əcəl köynəyini cırıb gəlmişdi.
 Rəhm et körpələrə, cənab Əzrail,
 Qulaq as onların qəmli ahına.
 Gələrsən, gedərik haqq dərgahına,
 İstər cəhənnəmə, istər cənnətə.
 Mənim qürurum var, unutmə bunu!
 Heç vaxt düşməmə sənə minnətə.
 Nə zaman istəsən gəl, al canımı,
 Dağıt, viran qoy xanımınımı.

MƏN İNSANAM

Mən insanam.
 Ulu bir türk,
 müsəlmanam.
 Bu nam ilə.
 Gətiribdir
 Bu dünyaya

anam məni.
Mən insanam.
Həqqdən qopmuş
Nur parçası.
Atıllayam, Qazan xanam,
Babəkəm, Koroglyuyam.
Əmir Teymurun oğluyam.
Qəhrəmanam.
Mən insanam.
Bəs sən nəsan?!
Cılız adam, qalız adam.
Xına adam,
Heç vaxt saç ağarmayan,
Gözəllikdən zövq almayan
Xına adam.
Milletimin qanın soran
Gənə adam.
Mən insanam.
Bu ad sənə tanış deyil,
Gör ölüyə oxşayıram,
Bu ad sənə yığış deyir,
Bəsdir daha bu vətəndə
Qoy insanlar nəfəs alsın,
Ölüsünü, dirisini
Ləyaqətlə yola salsın!

SAATDAN DOLU YAĞIR

Saatım soyuqdan donub.
Vaxtı göstərə bilmir.
Əqrəblər asılıb boşluqdan
İçindən asılan adam kimi.
Zaman yeyib içimi.
Qaçışır içimdə ora-bura
Başını itirmiş öülərin kölgəsi.
Dodaqlarında zikr səsi
Dünyanın sonu haqqında
İsrafil surunun nəğməsi.
Yox, nəğmə deyildi bu.
Ölə bilməyənlərin fəryad səsi
Vaxtı zaman udub.
Bir taxta tabut, bir də beşik
Üzür zamanın axarında
Gələnləri götürmək,
Gedənləri itirmək üçün.
Saatımı Əzralı qurub.
Asır qulaqlarımızdan
Dualar dolu kimi.
Tökülür hər ağızdan
Saatdan vaxt yerinə.

Buz kimi dolu yağır
Yorğanının üstünə,
Gedirəm ağır - ağır...

ÖZ QANIMLA YOĞUR MƏNİ

Bədənim dörd tuluğudur,
Dolub-daşır, boğur məni.
İlahi, acı xəmirəm,
Öz qanımla yoğur məni.

Yoğur məni künde-kündə,
Yoğur məni kürə kimi.
Yer kürəsi, göy qübbəsi
Ürəyimdə azan səsi.

Körpə uşaq qığıltısı
Səhv atılan top gülləsi.
Əsir qızların naləsi.
İç düşmənin quraması.

Döyüş marşı çalın bu gün,
Canınızı halal edin.
Güllə yeri ulduz olsun səninizdə,
Ya quruda, ya dənizdə.

AY MUSA

*"Nizaməddin, yanma belə" şeirinin
müəllifi, şair dostum Musa Yaquba*

Dağ kəlinin sınımsı idi buynuzu,
Keçidlərin ərimişdi sal buzu.
İstədim ki, gəlib görəm Buynuzu.
Gələ bilmədim, itmiş idi ayağım,
Ola bilmədim sənin əziz qonağın.

Pozulubdu gözəllərin sürməsi,
Tufan alıb Babadağın zirvəsi.
Ürəyimdən gəlib keçir nəfəsim,
Mən sənə qala bilmədim, ay Musa.

Bulaqların dolub-daşır gözləri,
Ürəyimdə qövr eləyər sözlərin.
Hansı yolu çəkir həsrət gözlərin,
Gəlib baxıb görə bilmədim, ay Musa.

Xəstəliklər bizi ayrı salıbdı,
Əlimizdə quru nəfəsi qalıbdı.
Məni səndən, sənə məndən alıbdı,
Düşmənin biddən qisasını alıbdı.

Ayağım yox, gələ bilmədim yanına,
 Şeir yazıb göndərdim ünvanına.
 Ruh verəcək sənin yorğun canına.
 Ruhumuzu birləşdirək, ay Musa.
 Qəlbimizdə yerləşdirək, ay Musa.

QOCALIRAM

Quba, Alekseyevka - 2007, yaz

İllər ötür, yavaş-yavaş
 Yaş üstünə calanır yaş.
 Tökülür diş, ağarır baş,
 İllər ötür, qocalıram.

Artır ürəyimin qəmi,
 Gedir sevgilərin dəmi.
 Torlu görürəm aləmi.
 Hamıdan dala qalırım.
 Gündən-günə qocalıram.

Zirvələrin başı qar,
 Burda oldum bərqərar.
 Gözləyirəm həsrətlə
 Nə vaxt yetişəcək yar?

Yar məni atdı getdi,
 Başqasın tutdu getdi.
 Verdiyi vədələri
 Nə tez unutdu, getdi?!

YUXU

Ölülər dəstə-dəstə
 Gəlirlər qəbrim üstə.
 Ağızlarında dua
 Boğazlarında hava.
 Biri baş əyib keçir.
 Bir söz deyib keçir.
 Biri bərəldir gözünü,
 Biri gizlədir üzünü.
 Atamın təbəssümü
 Sığallayır üzümü.
 Lap uzaqdan görünür
 Anamın qaşqabağı.
 Şirin sözlər deyirəm
 Eşitməyir qulağı,
 Əyilib əzizləyir
 Bir sarışın uşağı.